

HET VEREISTE GELOOF (1)

hjms

Geliefde broeders en zusters, in het licht van de studie van de historische, Israëlitische Tabernakel is de brief van de apostel Paulus aan de Hebreëen, de Joodse Christenen in hoogstwaarschijnlijk Jeruzalem, geschreven in het teken van het Voorhangsel. Beter gezegd in het teken van het gescheurde Voorhangsel, want toen Jezus aan het kruis van Golgotha stierf, scheurde het Voorhangsel in de tempel, dat het Allerheiligdom afsloot, van boven naar beneden (Matt. 27:51; Mark. 15:38; Luk. 23:45). Door de kruisdood van Jezus werd de toegang tot de hemel voor de in zonden gevallen mensheid geopend.

De mens die zich bekeert en zijn zonden belijdt, ontvangt vergeving en reiniging van zonden door zijn geloof in het plaatsvervangende Offer van Jezus aan het kruis. Zijn relatie met God de Vader is hersteld en hij mag het eeuwige leven in ontvangst nemen. Maar ik wil benadrukken, dat dit alles slechts op basis van ons geloof geschiedt.

De brief aan de Hebreëen nodigt ons uit om, wederom op basis van geloof, al de geweldige beloften van God aan Zijn kinderen in bezit te nemen. Maar dit vereist een ánder geloof dan ons éérste geloof, dat Jezus als straf voor ónze zonden is gestorven en waardoor wij van schuld zijn bevrijd.

Het éérste geloof is absoluut noodzakelijk om gered te worden. Maar vervolgens is er geloof nodig om onze aardse wandel naar Gods welbehagen te volbrengen. Rom. 1:17 spreekt daarom van *“uit geloof tót geloof”*. Er is dus een absoluut noodzakelijk, dieper geloof, omdat wij anders de kans lopen door moedeloosheid, teleurstellingen of bitterheid af te dwalen of zelfs Jezus niet meer te volgen. Moedeloosheid, teleurstellingen en bitterheid liggen op de loer, als de geestelijke strijd en de voortdurende beproevingen ons te zwaar vallen. Of als wij moeten concluderen, dat wij nog steeds niet vrij zijn van allerlei zondige banden of nog steeds geen vruchten voortbrengen. Of dat wij ons realiseren, dat wij Jezus niet volgen in en op basis van de vrijheid des Heiligen Geestes, maar omdat het nu eenmaal zo moet. De vrijheid in Christus is echter een nieuw leven in volle vrijheid.

2 Cor. 5:17 – *“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden.”*

2 Cor. 3:17 – *“De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.”*

Het ná onze bekering voortaan benodigde geloof is het rotsvaste geloof, dat wij daadwerkelijk gereinigd en gered zijn. Het is het geloof, dat wij God behagen. Het is het geloof dat Hij ons vruchtbaar zal maken. Het is het geloof, dat er in de hemel een eeuwige schat op ons wacht. Het is het geloof, dat wij vreemdelingen op aarde zijn en dat wij eigenlijk burgers van een prachtige stad in de hemel zijn. Het is het geloof dat wij daadwerkelijk tot de Bruid van Christus kunnen en mogen behoren. Het is het geloof dat Jezus als hemelse Hogepriester machtig is om ons dagelijks te helpen om op aarde heilig en rein te wandelen. Het is het geloof dat wij dagelijks in de hemel voor Gods troon mogen staan en bij Hem mogen zijn. Dit geloof heeft tot gevolg dat wij Gods leiding, hulp en aanwezigheid voortdurend zullen ervaren door de Heilige Geest. Het is het geloof én de ervaring, dat er werkelijk niets onmogelijk voor God is.

Broeders en zusters, de Hebreëenbrief waarschuwt ons daarom ernstig tegen het hebben van een boos en ongelovig hart (Hebr. 3:12,19). Het eeuwige leven en de daarmee gepaard gaande rust zal dan aan ons voorbij gaan. Paulus wijst ons op diepe rust en vrede door de Heilige Geest in het hart van de gelovige (Hebr. 4:1-11) en hij schort ons op om de volle verzekerdheid des geloofs in bezit te nemen (Hebr. 10:22). Maar ook geeft hij enkele zeer ernstige waarschuwingen in Hebr. 10:38 en in Hebr. 11:6 – *“Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven; en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen”*

"Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken."

Hierna legt Paulus precies uit wat geloof nu eigenlijk inhoudt (Hebr. 11:1-3). Vervolgens wijdt hij het gehele hoofdstuk 11 aan de vele geloofshelden uit het Oude Testament, als het ware om aan ons duidelijk te maken, dat het beslist mogelijk is om ons nieuwe leven achter onze Heiland Jezus Christus in geloof te volbrengen. Immers al die helden uit het Oude Testament konden het ook!

Een van de belangrijkste en meest bijzondere beloften van God is, dat wij op elk moment van de dag en zelfs onafgebroken in het (Aller-)Heiligdom van de hemel mogen vertoeven, mits wij maar gereinigd door het Bloed van Jezus en in vrijmoedigheid tot Hem komen. Immers, door Jezus' kruisdood werd de toegang tot de hemel geopend, waarna Jezus voor eeuwig binnentrad. Jezus is onze Voorloper, onze Leidsman, de Eersteling. Hij wenst dat ook wij in geloof zullen binnentreden in de reinheid en heiligheid van het hemelse Allerheiligdom, waar alles volmaakt is, waar niets onmogelijk is, waar alles onvergankelijk is, waar geen enkel verderf heerst. Waar Jezus, onze Hemelse Hogepriester, aan de rechterhand van God zit, voortdurend voor ons bidt en ons ál die hemelse zegeningen wil schenken. Mits....., wij maar in vrijmoedigheid tot Hem komen én geloven, dat Hij het zal geven en zal doen. Slechts door geloof zullen wij in onze dagelijkse wandel en in onze aanbiddingen het hemelse Allerheiligdom kunnen binnentreden en de aanwezigheid van Jezus en God de Vader ervaren, om daarna ook alle beloften in ontvangst te nemen. Dan zal niets in ons geestelijke leven onmogelijk zijn.

Broeders en zusters, in deze vierdelige studie wil ik eerst kort ingaan op de definitie van het geloof. Vervolgens zal ik ingaan op het geloof van Abel, Henoch, Noach en Abraham, want juist in hun levens tekent zich het basale geloofsleven af, dat voor élk kind van God van belang is. Zij bezaten dat bijzondere geloof, waardoor in hun levens het onmogelijke mogelijk werd gemaakt. U kunt over hen in Hebr. 11 lezen (hier wordt zelfs over nog meer "geloofshelden" geschreven). God maakte aan hen door hun geloof de geweldige belofte bekend, dat ééns Jezus Christus zou komen om met Zijn Bloed de gevallen mensheid vrij te maken en hen kinderen Gods te maken. God toonde hen onze geweldige toekomst als Bruid van Christus, het Nieuwe Jeruzalem. Deze beloften omhelsden zij in grote blijdschap. In de verwachting van deze beloften hebben zij geleefd.

Abel toont ons, hoe onze eerste geloofsstappen na onze bekering moeten zijn. Henoch toont ons, hoe het juiste geloofsleven resulteert in een geweldige overwinning over de eeuwige dood. Noach en Abraham leren ons, hoe wij ons geloofsleven achter Jezus aan moeten inrichten en uitleven.

Broeders en zusters, Abel, Henoch, Noach en Abraham kenden Gods Wet nog niet. De Wet werd immers pas veel later aan Mozes geopenbaard, nadat deze in Gods opdracht het volk van Israël uit de slavernij van Egypte had geleid. Maar tóch was hun geloof in die Ene, grote Schepper van hemel en aarde voor hen even natuurlijk als ademen, eten en drinken. Hun geloof is daarom elementair voor élk wedergeboren kind van God.

Wat is nu volgens de Hebreeënbrief precies geloof, broeders en zusters?

We hebben hiervoor in Hebr. 10:38 gelezen, dat wij uitsluitend door het geloof Gods beloften en het eeuwige leven in ontvangst kunnen nemen: *"Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven; en zo iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen"*. Dus God heeft geen behagen in hen, die zich onttrekken aan dat geloof. Eens was men op de weg, nu niet meer! *"Onttrekken"* komt van het Griekse *"hypo'stello"* en betekent *"zich verwijderen van, het zich terugtrekken (door een bevreesd persoon), terugdeinzen, zich verbergen"*.

Het is duidelijk, dat de Heilige Geest hier met name duidt op hen, die Jezus hebben aangenomen als hun Verlosser, maar niet zijn doorgroeid in hun geloof.

Het is daarom van groot belang om te weten wat het geloof dat God van ons vraagt, nu eigenlijk precies inhoudt.

Volgens Hebr. 11:1 moet "geloof" als volgt worden omschreven: *"Het geloof nu is een vaste grond (de NBG, de vertaling van het Bijbelgenootschap, spreekt over de zekerheid) der dingen, die men hoopt, en een bewijs der zaken, die men niet ziet."*

Hebr. 11:2 vervolgt dan met de verklaring, dat dóór het geloof er in ons (hart) een getuigenis tot stand komt, dat wil zeggen wordt uitgewerkt, namelijk dat wij Gods goedkeuring in ons hart verwerven: *"Want door hetzelfde hebben de ouden getuigenis bekomen."*

Hebr. 11:3 maakt duidelijk, dat wij door het geloof inzicht verkrijgen in de onzichtbare, geestelijke wereld: *"Door het geloof verstaan wij, dat de wereld door het woord Gods is toebereid, alzo dat de dingen, die men ziet, niet geworden zijn uit dingen, die gezien worden."*

Als Hebr. 11:1 zegt dat het geloof een vaste grond (de zekerheid) der dingen is, die men hoopt, en een bewijs der zaken is, die men niet ziet, dan kan dit alleen maar betekenen dat de dingen waarop het geloof zich richt (dus het voorwerp van het geloof), onzichtbaar zijn en nog in de toekomst liggen. Hoop vestigt zich immers alleen op iets wat toekomstig is. Door onze bekering hebben wij hoop op een toekomstig, heerlijk en eeuwig leven in de hemel verworven. Het geloof nu is de zekerheid, het fundament, de vaste grond en het doorslaggevende bewijs, dat deze hoop niet ijdel en niet tevergeefs is.

Andrew Murray zei in zijn boek *"Het Allerheiligste of Ziende op Jezus"*, dat de hoop op een toekomstig leven in een onzienlijke wereld in ieder mens leeft, of hij nu bekeerd is of niet. Ongelovigen kunnen dat gevoel misschien verdringen, of hun geweten dichtschrœien, maar daarom is het er nog wel. Diep verscholen in het hart is het er. Omdat die eeuwige, geestelijke en dus onzichtbare dingen wérkelijk bestaan, oefenen zij hun invloed in het hart van ieder mens uit. De bijbel bevestigt de juistheid van dit standpunt getuige de volgende twee schriftgedeelten:

Pred. 3:11b – *".....; ook heeft Hij de eeuw in hun hart gelegd,....."*. Het woordje "eeuw" is onjuist uit het Hebreeuws vertaald. Het moet zijn "eeuwigheid" ("olam" – עולם).

Hand. 17:26-27 – *"En heeft uit een bloede het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op den gehelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren geordineerd, en de bepalingen van hun woning; Opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons."*

Het in deze studie nog te behandelen geloof van Abel, Henoeh, Noach en Abraham bewijst dat dit waar is. Gods Wet was nog niet geopenbaard, zodat zij die ook niet konden kennen. Zij kenden Jezus en Zijn Offer niet. Maar toch ontvingen zij het geloof in onze wonderbare God en leerden zij Hem kennen door het geloof, doordat zij in het vertrouwen op God hun ogen richtten op de onzichtbare dingen in de hemel. We zullen bij het bestuderen van hun geloofslevens zien, dat het verlangen naar de hemel een grote rol speelde. Hebr. 11:10 leert zelfs, dat Abraham de hemelse stad, het Nieuwe Jeruzalem, de Bruid, verwachtte.

Broeders en zusters, dit is het wat het geloof ook in ons hart wil uitwerken. De vraag is alleen of wij er ons hart voor sluiten, danwel of wij ons hart openen. Wanneer wij Jezus aannemen en onder de klanken van het Evangelie en het Woord van God komen, verkrijgen wij geloof. Rom. 10:17 – *"Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods,"* Het geloof is Gods geschenk aan ons. Efez. 2:8 – *"Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;"*

Door het geloof worden die onzichtbare, geestelijke dingen, waarnaar ieder mens bewust of onbewust hunkert, zodanig realiteit voor ons, dat het geloof in die dingen een vast geestelijk fundament in ons wordt. Andrew Murray zegt in hetzelfde boek, dat de ziel zich dan in het geloof opent om die eeuwige, onzichtbare dingen tot in de diepte van haar wezen neer te laten dalen. In de hoop verheft zij zich omhoog om die onzichtbare dingen te aanschouwen

en zich er in te verblijden. Hoe meer het hart wordt geopend en gehoopt wordt op wat God heeft beloofd, des te dieper en vaster zullen die dingen door het geloof in ons dalen.

Dit lijkt wellicht moeilijk te vatten, doch met een eenvoudig voorbeeldje wordt het u geheel duidelijk. Indien ik u zou vragen of het land China bestaat, dan zult u allen volmondig zeggen: “Ja”. Als ik u vervolgens vraag of u ooit in China bent geweest, dan is de kans groot dat u dit moet ontkennen. “Maar hoe weet u dan zeker dat China bestaat?”, zal ik u dan vragen. “Oh”, zegt u dan: “Ik heb er heel vaak over gelezen en er van anderen over gehoord. Het land China bestaat voor mij absoluut honderd procent zeker!” Nét zo is het met het hemelse Land hierboven. U bent er nog nooit geweest, maar hoe meer u in het geloof en in de Geest bezig bent met uw toekomstige bestemming, des te meer wordt het in uw hart geworteld. Tótdat het een zekerheid voor u is geworden. Niemand kan u nog van uw geloof afbrengen.

Paulus schreef in Hebr. 11:3 dat wij dóór het geloof verstaan, dat de wereld door het Woord van God werd geschapen. Hierna trok hij de conclusie, dat dus blijkbaar de zichtbare dingen niet tot stand zijn gebracht door ándere zichtbare dingen. Neen, integendeel, de zichtbare dingen kwamen voort uit de ónzichtbare dingen, namelijk uit het Woord van God.

Als dus de zichtbare, materiële dingen uit de onzichtbare, geestelijke dingen zijn voortgekomen en wij dagelijks zien dat zichtbare, materiële dingen voortdurend aan bederf en verval onderhevig zijn, dan kan dit alléén maar betekenen dat de zichtbare dingen niet eeuwig zijn, maar dat de geestelijke dingen dat wél zijn en dus van oneindig véél hogere waarde zijn. De onzichtbare, geestelijke dingen zijn waarachtig en eeuwig omdat zij voortkomen uit de eeuwige God. God is een Geest en de Oorsprong, zodat de geestelijke dingen de oorsprong zijn van de zichtbare, materiële dingen welke allemaal vergaan. Daarom zijn de onzichtbare, geestelijke dingen ook veel wezenlijker en krachtiger dan de zichtbare dingen en van véél hogere waarde. Broeders en zusters, hoe onverstandig en fataal is het daarom om de hoop en toekomst te vestigen op materiële dingen als salaris, pensioen, vakantie, huis, e.d. Vestigt u toch uw hoop op God en Zijn beloften! Hij zal u niet teleurstellen.

Als wij ons geloof beoefenen door ons over te geven aan de aanbidding en de gemeenschap met Gods Woord met al Zijn beloften en erover nadenken, krijgen de onzichtbare, geestelijke dingen de kans om in ons hart te werken, zich aan ons te openbaren en het geestelijke leven in ons te planten. We zullen steeds meer van hun geweldige kracht en realiteit overtuigd raken, zodanig dat op een gegeven moment ons geloof voor ons tot het meest krachtige bewijs van de onzichtbare, geestelijke dingen zal worden.

Daarom zei Jezus in Joh. 6:63 – “*De Geest is het, Die levend maakt; het vlees is niet nut. De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.*”

Door vast te blijven staan in het geloof en het geloof voortdurend te beoefenen, worden alle toekomstige beloften van God en alle geestelijke, onzichtbare, hemelse dingen een vast deel van ons hart. Zij zullen ons hart vervullen en tot ons persoonlijke eigendom worden, zodanig dat wij straks ná ons aardse leven automatisch onze plaats in die onzichtbare, eeuwige hemel zullen innemen. Dat is Gods wil, zoals we zullen verstaan uit Henoeh’s geloofswandel.

Broeders en zusters, hoe belangrijk is het toch om in ons leven voortdurend dit waarachtige geloof te beoefenen, totdat wij uiteindelijk onbewegelijk en rotsvast zullen staan in de overtuiging van de waarheid van deze onzichtbare, geestelijke dingen.

Paulus schreef in Hebr. 11:2 – “*Want door hetzelfde hebben de ouden getuigenis bekomen.*”

En in Hebr. 11:39a – “*En deze allen, hebbende door het geloof getuigenis gehad,*”

Zijn woorden maken ons duidelijk, dat volharding in waarachtig geloof in ons hart ook een geweldig positief getuigenis tot stand brengt. Het betreft hier het getuigenis gebracht door de Heilige Geest. God zal door de Heilige Geest ons geloof bevestigen, namelijk dat wij op de goede weg zijn in ons volgen van Jezus én Hij zal de waarheid van Zijn beloften in ons hart funderen. Als wij in de verwachting van Zijn beloften leven en die omhelzen (Hebr. 11:13), zal Hij in ons hart bevestigen, dat wij Hem welbehaaglijk zijn.

Tot slot nog één belangrijke aspect aangaande het geloof!

Er staat in Hebr. 11:6 geschreven, dat het onmogelijk is om God te behagen zonder geloof. Ieder die tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat en degenen beloont, die Hem zoeken. Dit betekent dat wij God niet noodzakelijkerwijs behagen door ijverig voor Hem te werken. We verkrijgen onze zaligheid uitsluitend door het geloof in het Offer van Christus. Dit geloof en vertrouwen in Zijn hulp behaagt Hem. Niet ons harde werken.

Geliefde broeders en zusters, volgende week zullen we ons bepalen bij het bijzondere geloof van Abel, om te vervolgen met het geloof van Henoeh, Noach en Abraham. Leest u ter voorbereiding reeds het gehele hoofdstuk 11 van de brief aan de Hebreëën.

Moge onze Heiland Jezus Christus u deze week rijkelijk zegenen. Amen.

(wordt vervolgd)